

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612214138
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612214138.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti D. - C., nar. XX. XX. XXXX a S., nar. XX. X. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov, matky R.W., nar. X. X. XXXX, bytom G. XX, t.č. bytom J. XX a otca G. D., nar. XX. X. XXXX, bytom G. XX, v konaní o návrhu matky na uloženie zákazu styku otca s maloletými deťmi, pozbavenie rodičovských práv, o zvýšenie výživného a o uložení výchovného opatrenia, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č.k. 10P/174/2012-136 zo dňa 16. júna 2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom, zameškanom výživnom, ako aj vo výroku o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e .

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých, p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši okrem iného zaviazal otca platiť zvýšené výživné pre maloleté deti - C. v sume 50,- eur mesačne a S. v sume 40,- eur mesačne, počnúc dňom 1. 10. 2013, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred. Na zameškanom výživnom povolil otcovi splátky po 5,- eur mesačne na každé dieťa splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky.

Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti. Zmenu pomerov videl v tom, že otcovi odbudla vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi vo výške 35,- eur, a preto zvýšené výživné pre maloletého C. o 20,- eur a pre maloletého S. o 10,- eur považoval za primerané.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 146 ods. 1, písm. a/ O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania, lebo sa jednalo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, otec maloletých detí. Poukazoval na to, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné vo výške ako určil prvostupňový

súd, lebo jeho bežné výdavky presahujú príjem, ktorý dosahuje z pracovnej činnosti. Okrem bežných výdavkov (kúrenie, voda, elektrina, stravovanie, náklady na lieky), spláca i pôžičky Poštovej banke a Providentu.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Poukazoval na to, že výživné, tak ako ho určil súd, je potrebné na úhradu nákladov maloletých detí súvisiacich najmä s ich fyzickým vyspíevaním.

Matka sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností v napadnutej časti, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany otca neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Tak ako to napokon správne konštatuje i prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov medzi účastníkmi, keď otcovi odbudla vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi vo výške 35,- eur a za takéhoto stavu dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že zvýšenie výživného u maloletého C. o 20,- eur a u maloletého S. o 10,- eur je primerané a zodpovedá i potrebám maloletých detí v súčasnosti.

V situácii, keď Zákon o rodine ukladá povinnému rodičovi bez ohľadu na jeho príjem (t.j. i osobe bez akéhokoľvek príjmu) plniť si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu vo výške 30 % životného minima bez ohľadu na vek dieťaťa (t.j. i na dieťa bezprostredne po narodení), je výživné vo výške 50,- eur, resp. 40,- eur len minimálnym a postačuje na pokrytie len tých najzákladnejších potrieb detí vo veku 10, resp. 6 rokov.

Pokiaľ otec poukazoval na svoju povinnosť splácať úvery, na túto okolnosť odvolací súd prihliadnúť nemohol, lebo jednak poskytnutím finančnej čiastky od finančných spoločností získal otec majetkový prospech a bolo len na ňom, ako tieto finančné prostriedky použije a na druhej strane je povinnosťou každého rodiča (tak ako to napokon taktiež správne konštatuje prvostupňový súd) korigovať si svoje výdavky tak, aby si v prvom rade mohol plniť vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu priamo zo zákona.

V ostatných častiach, pokiaľ súd zamietol návrh matky na pozbavenie rodičovských práv otca, otcovi zakázal styk s maloletými deťmi, matke a maloletému C. uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu u psychológa, odvolaním nenapadnutých, zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo išlo o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e príпустné.